

(۲)

معجزه شراب سازی!

معجزه شراب سازی مسیح، نمودی است کامل از «خرافی بودن» مسیحیت کنونی که محققانه پرستان میگسار، آفرایه انجیل واقعی افزوده‌اند.

گرچه در مدارک مذهبی مسیحیت (بقول یکی از توپستنگان پزشک اسلامی) مطالع خارق عادات و مسائل موهوم و خرافات (الذکر نیست) (۱) دلی خرافه شراب سازی مسیح آنهم به عنوان اظهار معجزه، چیزی شکسته‌انگیز است.

یا اینکه چون عیسی (ع) که فقط برای عداوت بش در رجای دیگری از این کتاب، سوو استفاده داده و یغمیر، الامایع متنی زاوایل کننده عقل صورت بسیار و قیچ و نشی ذکر شده است: مثلاً در باب پاندهم سوتیل دوم، پس از این است تاروارد مرور زنای داده، بازن «اور با»

چنین می‌خوانیم:

«و داده اور (یعنی اور بارا) دعوت نمود که در حضورش هم خورد و هم نوشیده اور است کرده و نت شام بیرون دفت» (۳) .

تجمله در کتاب دوم سوتیل آمده است که: «وجون داده از کوهه اند کی گذشته بود، اینکه صیبا خادم «غیرشست» با یک جفت الاغ آراسته که دوست

(۱) اقباس از گفтар انشتم شهر محمدعلیه در کتاب «الاسلام والنصرانية مع العلم والدنيا» .

(۲) کتاب دوم سوتیل باب ۱۶ بنهای ۲ - ۱ .

(۳) کتاب دوم سوتیل باب ۱۱ بنهای ۱ تا ۱۲ .

فرزندی گردید (۱) .

پرسحال: در اسفار پیغمبرگانه تروات و کتابهای دیگر مذهبی! مواردی دیده می‌شود که با استعمال مشروبات الکلی بداناسه و رجال الهی مستحبی- بعد و پا به گونه‌های مختلف استاده از آنرا جایز می‌شود. مثلاً در سترخروج (باب ۲۹ بند ۴۹) و ستر لاریان (باب ۲۳ بند ۱۳۰) و ستر اعداد (باب ۵ بند ۵) از شراب با تعبیرهای گرانگوئی باد شده است. (۲)

در سفر اعداد باب ۲۸ بند ۸ (۳) از ستایت و تو شایسته شراب به عنوان کفاره و عهدیه ریختن برای خداوند این سفن رکه و در سفر پیادیش باب ۹ مربحاً من گردید! «اور ب» فلاح‌خذین شروع گرد و داشکسانی افسوس شود و شراب نوشیده می‌شود و درینه خود میریان گردید! ... و نوع از سفن شود بدوش آمده در باتش که پسر کهنسوچه اکرده بوده (۴) .

***
مکن است برخی از خوانندگان؛ این را دستند:

(۱) عین هزارات تورات و سفر تکوین (پیادیش) این است: و دختر بزرگ به کوچک گفت بدرا پیر شده در خاور روزی نمین بست که رحب عادت کل جهان بدارد اید. یا تا پلده خود را اشراب بنوشانیم او با او هم برخیش تا نسلی را از پدر خود نگهداشیم پس در همان شب پدر خود را اشراب نوشانیده و دختر بزرگ آلمه باشد خوش شراب شد و از خواص و برخاستن وی آگاه شد، و واقع شد که دو زدیگر بزرگ به کوچک گفت: «او از خوش بادیده شراب شام اش نیز اور اشراب بنوشانیم و تو باید هم خوارب شو تا نسلی از پدر خود نگهداشیم آن شراب نوشانیده و دختر کوچک هم خوارب شد و از خواریدن و برخاستن وی آگاه شد، پس هر دو دختر لو طازه پدر خود حامله شدند!» (سفر پیادیش باب ۹ بنهای ۳۱ تا ۳۸) .

۲ - مراججه شود به کتاب «الهی الی دین المصطفی» ج ۱ «تألیف مرحوم علامه بلاعی و کاب والیس الاعلام» ج ۱ ط جدید تألیف مرحوم فخر الاسلام .

۳ - مطلع از بند همان آیه است که بجهت اشتراك قطعی با آیات شریعه قرآن از بکار بودن آن خودگذاری می‌شود .

۴ - سفر پیادیش باب ۹ بنهای ۲۱ تا ۲۸

ذایل خواهد شد، ناهمه واقع شود. بس هر که یکی از این احکام کوچکترین راستکنوبه مردم تعیین دهد در ملکوت آسمان کمترین شرده شود و اما هر کس بعمل آورد و تعیین نماید او در ملکوت آسمان بزرگ خواهد خواهد شد» (۱) عین همین مضمون در انگلیل لو قایاب ۱۶ نند ۱۷ نیز آمده است فائلاً در بسیاری از انجیل کوئی؛ کاهی بطور کایه و اشاره و دیگر کاه بطرور صرب و آشکار، اذ

انجیل متی می‌گوید، عیسی در آخرین شب زندگی خود شرایط را دبای دست خوش بده شاگردانش داد و از آن به خون خوش تعبیر کرد و خستگیت: «بدعاز این از «هیوه» هو، نخواهم بوشید، نا

روزی که آنرا باشـا در ملکوت پدر نازه آشامه (۲) این مفسـون در انجلـل لوـقا (باب ۲۲ بندـهای ۷ تـا ۱۹) و نیز در انجلـل مرقس (باب ۱۴ بندـهای ۲۲ آمـدـه است. بـایـن تـفاوتـ کـه در مـرقس سـجـای «مـیرـه مـرـ» «عـصـیر اـنـجـور» دارد.

ازابن عیارهای از زبان میع نظر شده بروشی
استفاده می شود که به دعم آنچه تعریف یافته او
تا پیش از شب «صلی» و پدر آویخش، شراب
می نوشیده، اما پس از آن نصبیم گرفت دیگر از
«عصب انگه» و «است-ان-کی».

در انجلیل لوقا باده پرسنی و میگساری مسیح ،
باعمارات خاصی تصریح و آن شده است . در
بن انجیل پس از توپیخ و ملامت مردم زمان مسیح
که به اطفال ای تهییر شیخلاشده اند .
بیخوانیم : «زیرا بحقی تعبد دهنده آمد که به نان
می خورد و نه شراب می آشامید : می گویند ؟ ش لوه »

۱) متنی باب ۵ بندهای ۱۷ تا

در انچیل منی، باب ۱۱ بندهای ۱۲ تا ۱۹ نیز

آن مجلس هرسی را در آخر طبع از شراب ناب،
سیر گردانداوره است آسمانی و نیوت خوشیش را لازم
راهه اعجاز (نبدیل آب به شراب) به ایات رساند ۱۱
چراچین تهمتی گستاخانه به میسح که مکی از
ایسیا پر زلخ خداوندان است زده اند نمیدانیم ۲۹ یا این
سخنان بی اساس و افتراء میزد؛ بر حسب تعبیت شیطانی
و خواهشها نیسانی مردم دوران نگارش کتابهای
قدس؛ سببیت سورت گرفته و بسیاری از آنها را
بقول ولتر «افرادی سودا زده» (۲) ساخته اند؟
آیه راسی تواریخ انجیل مایع متنی را ویرانگر
قوه دماغی (شراب) را تجویز کرده اند؟ پاسخ این
پرسش در مقاله آنده من خواهد آمد.

را که شرایب گردیده بود پچشید و ندانست که از
کجا است لیکن توگر اگر که آبرآ کشیده بودند
آن دالستند و این مطلب داماد را اخاطب ساخته بلو
گفته ام کسی شرایب خوب را اول می آورد و چون
نمی شدند بدلتر از آن اگر تو شرایب خوب را تا
حال نگذاشتند، و این ابتدا مجزانی است که از
پس در قلای جبل صادر گشته (۱) .

که از جدید روزنه کوچک پارهونی تایید زیرزمین را
کمی روشن میگرد. حالا چشان او بنا بر یکی عادت
کند و بود و بیندید که در اطراف دیوارهای آن زیر
زمین سماو و متنفس هر چند خزره و گیاهان کوچک چیز
دیگری دیده نمیباشد. که زیر زمین حوض مدور
کوچکی فرازداشت که مقداری آب آلووه به لجن
در آن بود. پیرمرد پس از چند لحظه سکوت هاردیگر
تفصیل شنید و از مدداد.

— نرسونین سیاه پرستی هست که بدام اخادی.
من تسبیم گرفت ام که انتقام جورج را از ایاهان
نگیرم راین از تو خود به استقبال مرک آمدی. شوب
یا آن شوهر کشیک نگاه کن. آیا آن جانور سلطنت نلا
رامی بین آنجاورد تو را آنچنان آزار خواهد داد
که من فریده ای که تو از شدت درد میکشی، اذیر و دند
خراعم شدید و آنوقت آتش درون بیتهام برای چند
استخداوش خواهد شد من از ایاهان انتقام خواهم
گرفت. از ایاهان انتقام خواهیم گرفت. از ایاهان... .

۱) وحنا باب دوم بندگانی ۱ تا ۱۲.

(۲) اسلام از نظر دکتر ص ۹۶.

بایبری همچون سیح (ع) که مسلمان بر طبق سنت انباء و بیان مران گذشته، بدغونان مبارزه با هر دنگی و فرق و آسودگی معنو شوام سو بود، در منون کتابهای مذهبی سجیت به شکل انسانی باده ساز، جلوه کرده است.

در مورد شراب‌سازی مسبح؛ در انجیل چنین می‌خواهیم: «وَدَرْرُورَ سِيمَ دَقَانَيْ جَلَ عَرْوَسِيْ بُودَ وَمَادَرْ عَبْسِيْ دَرْ أَلْجَا بُودَ وَعَبْسِيْ شَارْكَدَانْشَ رَانِيزَ بَاهْرَهْ سِيمَ دَعَوْتَ كَرْدَانْدَ وَسِيمَ شَرَابَ نَامَ شَندَ مَادَرْ عَبْسِيْ بَلَوْ كَهْتَ شَرَابَ بَدَارَنْدَ (۱) عَبْسِيْ بُويْ كَهْتَ اَلَزَنْهَرَا بَانَوْجَهَ كَادَاسْتَ سَاعَتْمَنَ نَوْزَ تَرْسِيدَ اَسَتَ مَادَرْسَ بَاهْرَهْ كَرْنَ كَهْتَ حَرَّجَهَ بَهْشَمَةَ غَوْ بَدَبَكِيدَ وَدَرْ حَاجَشَنَ قَدَحَ سَكَنَ حَرَّجَهَ تَهَارَ بَهْرَهَدَ نَهَادَهَ بَوْدَنْدَهَ، كَهْرَبَيْكَتَ كَهْجَهَشَ دَوَاسَهَ كَيلَ دَاشَتَ؟ عَبْسِيْ يَدَيْشَانَ كَهْتَ: قَدَحَهَارَا اَذَّهَبَ كَيْدَ وَأَهَارَا الْبَرَبَرَ كَرْدَانَدَهَ، بَسَ بَدَيْشَانَ كَهْتَ الَّا بَرَادَرِيدَ وَنَزَدَرِفِيسَ مَحْلَسَ آنَ آبَ